

teinud, mis Hansule sagedaste suurt tülli ja melehaigust teggi, et ta kul katsus iagowisi omma kobbut täita, süüdlanne olli ta ikka ja jäi jo isse ennese cest halwaks, sest härra uskus esmalt paljo Jürri jutto. Kui se asši nenda mõnned ajad olli turinud ja härra sedda arro sanud, et toa-Jürri Hanso ogga muido kiusas, siis ei usknud ta enam Jürrit, sest härra ei leidnud Hansul kiusagil isse süüd. Et Hans ka wahhest piddi toas ülles pääsima, kui woõrad ollid, sest tulli sagedaste paljo melehaigust, kus Jürri ei sanud ilma Hanso näggematta ni paljo kõr-wale saata, kui siis, kui ta üksi toas olli.

Kord ollid jälle paljo woõraid, ja kui need ollid ärra läinud, leiti pärrast, et üks suur kallis waagen olli katki tehtud. Jürri jooksis kobbhe härra jure ja ütles, et Hans sedda katki teinud. Härra küesis Jürri käest, kust ta sedda piddi teädma, et umbest Hans sedda katki olli teinud, kostis temma: „Aulinne härra! se kurrati Hans teggi selle waagna katki, mis ma omma filmaga näggin!“ „Kutsu mulle Hans seie!“ ütles härra. Kui Hans olli tulnud ja härra temma käest küs-finud, kostis Hans: „Aulinne ja aulinne härra!

mo filmad ei olle sedda waagnat näinud, kus ma sedda piddin katki teggema. Hans olli naesemees. Et härra kül ühtegi ei lausunud, sedda wallusa-minne riitles Jürri temmaga, et tale kiusagi rahho ei olnud. Hans läks naese kambri ja olli sures süddame wallus Jürri ähwordamise pärrast, mis nuhtlust härra temma peäle keif lubbanud panna ja wimaks moisast ärra aeada.

Kui naene sedda süddame hädda kulis ja näggi, ostus Hanso ette ja ütles: „Kule Hans! öige ölma ei hakka kegi, minne härra jure ja ütle, et sa sedda ommast rummalast peast olled katki teinud ja pallo härra käest süddamest andeks, siis on se tülli otsas.“

„Agga mo armas Marri!“ ütles Hans, „kuida ma isse omma peäle wõin waltetada, mo hing on sest puhhas.“

„Oh! armas Hans, ärra olle rummal,“ ütles Marri, „egga härra sulle liiga ei te, ja panneb temma sind maksma, siis tenime kahhe-kesta ni kano, kui selgeks same ja kui meie ka mõllemad seal jures wannaks ja halliks jame.“

Jürri olli teggemist herra toas ja härra küs-sis: „Kule Jürri! ma ei tohha sedda koggoni us-